

ה"ת 2014/07/18 - עמאד כיסואני, קסם הובלות בע"מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 2014-07-18 כיסואני ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט אלעד פרסקי
מבקשים
1. עמאד כיסואני
2. קסם הובלות בע"מ
נגד
מדינת ישראל

החלטה

1. כנגד המבקשים הוגש, ביחד עם שניים אחרים, כתב אישום (ת.פ. 31265-07-18) בעבירות של איסור העברת טובין לפי סעיף 5 לצו אלופ מס' 1252 בדבר העברת טובין, הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, איסור לכלוך והשלכת פסולת, לפי סעיפים 2, 7 ו-13 לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984, ניהול עסק ללא רישיון, עבירות לפי סעיפים 4, 14 ו-15 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968 ועבירה על צו רישוי עסקים (עסקים הטעונים רישוי).
2. כתב האישום הוגש ביום 12.7.18. קדמה להגשת כתב האישום תפיסת ארבע משאיות של המבקשים. המשאית האחרונה (נושאת לוחית זיהוי 45-361-68) נתפסה ביום 29.5.18. הבקשה דנא אינה עוסקת במשאית זו.
3. משאית נוספת (נושאת לוחית זיהוי מס' 56-421-31) נתפסה ביום 27.9.17. משאית זו שוחררה "לחלופת תפיסה" מכח החלטת בית המשפט (כב' השופט איתן כהן) בה"ת 38233-12-17 (להלן: ההליך הראשון) אשר קצב זמן של 30 יום להגשת כתב אישום וקבע כי לאחריו תשוחרר המשאית בתנאים שפורטו בהחלטה. ערר שהוגש על ההחלטה (ע"ח 36457-02-18. כב' השופטת תמר בזק רפפורט) נדחה, ומשחלף אותו פרק זמן שוחרר הרכב. גם במשאית זו לא עוסקת הבקשה דנן.
4. בקשה זו עוסקת בשתי המשאיות שלהלן. משאית שמספרה **48-255-15** נתפסה בתאריכים 7.6.17 (ושוחררה) ו- **23.7.17** (נתפסה שוב) במחסום א-זעיים כשהיא עמוסה בפסולת בניין בדרכה לאיו"ש. משאית **57-387-15** נתפסה בתאריכים **21.5.17** (ושוחררה) ו- **3.8.17** (נתפסה שוב).
5. כאן המקום לציין כי לא הוברר, אף שהצדדים נשאלו על כך בדיון, מדוע לא נדון עניינן של שתי המשאיות כבר בהליך הראשון. המבקשים לא הצליחו ליתן הסבר הולם מדוע לא כללו אותן בבקשתם בהליך הראשון.

6. הבקשה מושא הליך זה הוגשה (ביום 1.7.18) לפני הגשת כתב האישום. לאחר הגשת כתב האישום, השתנה המצב הדיוני במובן זה שניתן לברר את שאלת קיומו של חשד סביר (ברמה הרלוונטית לשלב בו מצוי התיק) ללא פערי מידע בין הצדדים.
7. במהלך הדיון בבקשה (ביום 12.9.18) הבהירה ב"כ המשיבה כי חומר החקירה זמין לעיון וההעתקה ע"י המבקשים (עמוד 4 שורה 12). בהמשך לכך הפצרתי במבקשים לעיין בחומר החקירה ולהגיש בצורה מסודרת את טענותיהם בנוגע לשאלת קיומו של חשד סביר (החלטות מהימים: 8.10.18, 14.10.18, 17.10.18, 1.11.18, 11.11.18, 11.12.18). חלק מההחלטות נותרו ללא תגובה. בהמשך התבקשו ע"י המבקשים בקשות להארכת מועד להם נענית, אולם טיעון בעניין זה לא הוצג עד היום. בשלב מסוים אף הודעתי כי היעדר תגובה יחשב כהסכמה לקיומו של חשד סביר.
8. משכך, אני מניח, לצורך הדיון, כי קיים חשד סביר. מעל לצורך אפנה להחלטת בית המשפט בהליך הראשון בה עמד (החלטה מיום 21.1.18. בעמ' 2) על תפיסת הרכבים מושא ההליך דנן לאחר ביצוע עבירות ע"י המבקשים - עבירות אשר בגינן הוגש כתב האישום. במסגרת הערר על החלטה זו (ע"ח 36457-02-18) קיבל בית המשפט את תפיסת הרכבים דנן כראיה לכאורה לחזרתיות של המבקשים בפעולות מושא כתב האישום (שם בעמוד 8 שורות 24-29).
9. אין צורך לומר כי גם לאחר הגשת כתב האישום, ועל אף תוצאת החלטה זו, רשאים המבקשים לשוב ולבקש מבית המשפט כי יבחן אם מתקיימת תכלית התפיסה תוך שקילת חלוף הזמן ושינויי הנסיבות. עם זאת, ברי כי לנוכח המפורט לעיל, אין טעם בהגשת בקשה כזו ללא הישענות על החומר הראייתי.
10. לעניין הסמכות העניינית, ספק אם המבקשים רשאים להעלות טענה זו לנוכח ההחלטות החלוטות של בית משפט השלום ובית משפט המחוזי במסגרת ההליך הראשון.
11. מכל מקום, טענות המבקשים בעניין זה, כפי שעלו בדיון (בעמוד 1 שורות 20-22), דורשות, למצער בחלקן, בירור עובדתי בנוגע למקום הפעילות של המבקשים בהתאם לחומר הראייתי. גם כאן, לנוכח מחדלם של המבקשים עצמם, אינני מוצא מקום לדון בטענות על סמך הנחות והשערות.
12. לנוכח כל האמור בקשת המבקשים נדחית בשלב זה.

זכות ערר כדין

ניתנה היום, כ"ו טבת תשע"ט, 03 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.